

ספר חלב יצה"ר

חלק ג

אור הזוהר 447 ★ כסליו תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

שכמו שעשו עתה לפנייהם כן עשו וכן יעשו, אבל במה נתברר להם שלא פשעו בעבר במזיד או בשוגג ובמה בטחו שלא יפשעו להבא וכי כזה בירור נקרא.

וגדול הכאב לראות במכתב הגה"צ רמ"א הנ"ל שאפילו זאת לא מבואר בדבריו שמנקרי אמעריקא נקרו אלא משמע שם שאחרים נקרו בנוכחות הב"ד ובנוכחות מנקרי אמעריקא היראי ה' ונמצא שכל הסמיכה הוא על מה שמנקרי אמעריקא אמרו שכך הם עושים, ועל זה מוסב כל הרעש והאזהרה שלא יוציאו לעז על הראשונים (ולא עוד אלא שהאזהרה נכתב לפני נסיון המנקרים וזה פלא) ואין אנו יכולים להאמין להמתרחש נגד עינינו, אבל מה נעשה וזאת מציאות הוא שיש מכתב כזה ועל זה רועש העולם.

שאלה ב) וכי רק שני מנקרים באמעריקא ומה עם כל המנקרים.

שאלה ג) מה ביררו אודות כל המכשולים זולת אותן שני מנקרים דהיינו שנשלח בשר לקצווי העולם בהאלסעיל (במדה מרובה) לבעלי חנויות קלים והבשר הוא בלתי מנוקר ועוד מכשולות המבוארים במכתב הגה"צ מקאששוי והבלתי מבוארים.

וגם כל הנוסח של הכרוזים והמכתבים מעורר פליאה ותמיה גדולה שכותבים שהמהרהר אחר הראשונים כמהרהר אחר השכינה וכי אחר הראשונים מהרהרים הלא אחר המנקרים מהרהרים שאין עושים כראשונים.

אמנם התמונה הנשקפת מכל זה הוא להסב ולהעתיק את הויכוח שאין כאן אלא מדובר אודות מנהגים, ועל מנהג צועקים חלב, ואח"כ מדברים על אותן ראשונים שנהגו זה

ועתה נבא לדון קצת על מכתבי הבד"צ דירושתי"ו ומכתבו של הגה"צ רמ"א הנ"ל ואין הכוונה ח"ו לבזות לזקני הדור אך מה שמוכרח למען האמת של תורה ולהסיר מכשול דבמקום כזה אסור לחלוק כבוד לרב.

הנה הם באו לקבוע בירור על ענין אמעריקא במה שבאו לפנייהם שני מנקרים ונקרו והטעות הוא כנזכר שמן הסתם עלה בדעתם שכל המדובר הוא אודות מנהגים וסדר ניקור ולא אודות התרשלות (כך צריך עכ"פ ללמד זכות) וכנ"ל ועתה נשאל נא, אם יש דרך כזה על טבח שיצא עליו ערעור מזקני הדור שמשאיר חלב להביאו ולראות אם עושה כהוגן ובה נסתים הכל ואין צריך אפילו לשאול לאותו זקן ת"ח מפורסם כאשר לא שאלו להגה"צ מקאששוי מה בפיו א"כ למה אמרו שהמשאיר כשעורה חלב מעבירין אותו ואם משאיר כזית גם מלקין אותו, וגם למה יש הרבה הלכות בטבח שיצא טריפות מתחת ידו ושתשובתו קשה נביאו עתה ונראה אם עושה כהוגן ונכשירו, ואין לחלק דהתם מיירי שבודאי השאיר חלב ובודאי יצא הטריפה וכאן רק ספק די בזה דהא עכ"פ ספק הוא ובמה נפתר הספק הלא אפילו לא חזרו אחר בירור שני צדדי הספק שהרי לא שאלו את פי הגה"צ מקאששוי, דאם שאלו, בודאי הי' נתברר להם שיש כאן עוד מכשולים גדולים ואין לומר דשאלו וגם זה נתודע להם ולא חששו לו דאם כן אנו עושים למזידים כאשר נשאל לקמן דנשאלים השאלות הבאים.

א) במה נברר כשרותן של אותן שני מנקרים אם במה שידעו לנקר היטיב ומה ראי' שעשו באמת כך עד היום ושיעשו ככה להבא דלמא התרשלו ויתרשלו, וכי בירור יש כאן הלא רק סמיכה על צדקתן יש כאן בלי שום עדות וראי'

כמבואר בים של שלמה בבא קמא פ' שור שנגח ד' וה' אמת שיש חילול ה' בדבר הפרסום הזה אבל כיון שכבר ניסו לתקן בצנעה חדשים ארוכים ושנים ושמרו את הדבר בסוד, רק גילו להרבנים ואעפ"כ עדיין לא נעשה שום תיקון גם אין ברצונם לתקן וכמו שידוע היטיב לרומע"ל שליט"א הנה אין ברירה אחרת רק לצאת בגלוי ואסור ואי אפשר, והחיה"ש נזקף על חשבון אותן שאין רוצים להודות על האמת ולתקן (וכמו שאמר מרן ז"ל לענין דומה, לאותן מעטים שהולכים ברחוב לצעוק נגד הציונות ונצמח חיה"ש שיאמרו שרק מעשיהם נגד הציונות, ואמר מרן ז"ל אמת שיש חיה"ש בזה אבל זה נזקף על חשבון אותן שאין רוצים ללכת לצעוק כי אילו הלכו לא הי' זה החיה"ש אבל להמנע מלצעוק אי אפשר ואין ברירה).

ובענין הטענה שמוטב יתקנו מקצת משיבואו לידי חמורות מזה שכמדומה שזאת הוא עיקר הילוכו ומחשבתו של רומע"ל שליט"א, אתפלא מאד הלא זהו דרך הפשרנות הידוע לוותר מקצת ולקיים מקצת שממנו ברחו ונגדו לחמו, והלא רגילים אנו להתפאר שאנו הולכים בלי פשרות ואין זזים זיז כל שהוא ודלא כאותן שתפסו דרך הפשרנות.

ואם נלך בדרך זה אין עוד "הקהל שלנו" אלא נעשינו מאותן הנקראים "געלע" שחותכים מן התורה ומזניחים.

ומי נתן לנו רשות לעשות מסחר לקיים מקצת ולוותר מקצת, וכי התורה והמצוות הם הנכסים שלנו שנהי' רשאים בהם, אלא הרוצים להחזיק בשלימות יחזיקו ומי שאין רוצה ילך לו, ואין רשות לוותר אפילו על מלתא זוטרתא בשביל שום חשבון בעולם.

ועוד, וכי הקהל רוצים בפשרות והלא אדרבה הם רוצים בדקדוק והידור בכל עוז, וגם מוכנים לשלם בעד זה, וגם משלמין בעד זה אלא שהרבנים אומרים להם שזה המצב בהמקולקל הוא הוא הדרך הישר והמהודר, נמצא שהרבנים הם הפשרנים, ואצלם אי אפשר לפעול, ושומו שמים על זה המצב שהגענו לו שהקהל רוצים להיות טוב והרבנים מעכבים ומכשילים, וזהו האמת המר בעווה"ר.

והנה כל הקהל המדקדק משועבד ביהדותם וכשרות מאכלם אל הסוחרים גורפי ההון והסוחרים מנהיגים כרצונם וזה פשוט ואמת מר.

וכמו שנשמע על הטעיף של אסיפת פ' בראשית שהה"ג מוויין שליט"א אומר שהוא יפעול אצל וויינשטאק בשקט (איזה ענין) ואין צריך להרעיש, וגם אומרים שם שפעלו אצלו על ד' שבועות או ששה שלא יכניסו חלק אחוריים (עד יעבור זעם).

הרי שוויינשטאק הוא המלך וראשי אלפי ישראל עושים אצלו שתדלנות, וזה הוויינשטאק

המנהג, ועכ"פ מבואר שהמכתבים והכרוזים הם שלא לענין, אבל התוצאה מרה שהעולם מתבלבל ואוכל חלב בעווה"ר, והקולר תלוי בראש המבלבלים, מי בשוגג ומי במזיד.

עוד זאת נצעוק ככרוכיא שהמדובר כאן הוא ענין של תורה ומכשול הרבים באיסור כרת, אבל הדיונים סביב זה הולכים בעיקרם בנתיבות הפאליטיקע, מי הוא עם מפלגת סאטמער (אותו צריך להחשיב ועליו צריך לחפות ולהשתק ולהעלים ולהצדיק) ומי הוא שונא (ואותו צריך לבזות ולסתור דבריו בכל אופן) ושמוחוייבין להחזיק מסגרת המפלגה כי זהו היהדות.

אבל באמת מעולם לא שמענו לשתוק על פרצה ובפרט על פרצה גדולה כזאת בשביל טעמים כאלה ובודאי שלא שמענו ללכת אחר שקר במזיד אפילו בלי מכשול ומכש"כ במכשול גדול גם לא ראינו כזאת אצל רבותינו הראשונים שיהיה להם חשבונות של פאליטיקע ומעולם לא שקלו במשקלים ונתיבות כאלה, אלא יש לנו תורה ותו לא מידי.

ודרך זה כשל עצמו בלי שום מכשולים אחרים הוא הוא המכשול היותר גדול המוליך ישר אל התהום ר"ל, זאת שהפאליטיקע על התורה ובעלי בתים או רבנים המושפעים מבעלי בתים או שהם עצמם יש להם דעת בעלי בתים הם מוליכים את עניני התורה לפי דרכם, וזה הדרך הי' כשלונה של האגודה, שכל ההולך בה הולך ישר אל השאול תחתית ר"ל.

גם יש לצעוק שבמו עינינו אנו רואים בעווה"ר כי יום נפטרים צעירים לימים ומשאירים בית מלא ילדים, וכולם מזוזעים מזה, שהרבה מקרים יש וביניהם מאורעות שהזעיקו את כל הצבור, ואעפ"כ מתאכזרים ואין פונים לתקן את ענין החלב ולמה אין רוצים להכנע ולהודות על האמת אך אדרבה רודפים ומבזים את המעוררים, ומי יודע כמה חרון אף זה מוסיף בב"ד של מעלה, וגם צדיקים נתפסים בעון הדור ח"ו וכל זה בגרמת הפאליטיקע אבל אם יש דין למטה אין דין למעלה ונמתק, ועכ"פ לצעוק, גם זה מועיל, כדאיתא גבי פנחס ויעוין שם באוה"ק ואין להאריך, כלל גדול בכל הענינים ובמיוחד בענין של תורה אין מקום רק לדברי תורה ולא שום דברים צדדיים, דהיינו לברר עפ"י תורה כל מה שאומרים ולא לדון עם אונטערעסטים, או עם חשבונות ואפילו חשבונות של יהדות אין בכוחם להזיז האמת של תורה, ומכש"כ לומר סתם שדברי המעוררים שקר זה אין לו שחר ולא שום מקום.

ומכיון שהוא ענין של תורה אין משא פנים בתורה נגד יה' מי שיהי' הלכה נשאת הלכה, ואמת נשאר אמת, אחד עם עוד אחד הם ביחד שנים, אפילו כל העולם יאמרו שזה שלש ואת ההלכה מחוייבין לומר במסירות נפש ממש

במקרה הוא מזג טוב ואפשר לפעול אצלו בשקט ומוותר להם, שומו שמים על עולם הפוך זה.

אבל עכ"פ אלו הסוחרים יגרפו הכסף מן הקהל בדרך שהקהל רוצה דהיינו בדקדוקי כשרות ולא ע"י מכשולים ואיסורי דאורייתא.

ובקשתינו מראשי אלפי ישראל שישתדלו בזה אצלו.

ועתה בענין הטענה לחוס על שארית הפליטה העומדים נגד הציונות, שזה הקול שיש חלב מבזה אותם ומשפילים להיות לשמצה בקמיהם המחריפים אותם בכתבי עת שלהם.

הנה זאת הטענה טענה נכונה הוא ובודאי יש לחוש עליו וכן באמת חשו עליו, וניסו לפעול חדשים ושנים בצנעה והכל עלה בתהו ולא נתקן שום דבר ולא רק שעלה בתהו, אלא שנתברר שכולם נוהגים בזלזול נורא ולבסוף אין מתקנים כלום ואין רוצים אפילו לשמוע כלום כמו שידוע לרומע"ל וכמו שנתגלה עתה לעינינו.

אבל לוותר על ענין החלב ולשתוק בגלל החשבון הנ"ל זה אסור מדאורייתא שהתורה מחייבת לצעוק ולמחות בלי חשבונות אך אם אפשר בצנעה מחויבים לעשות בצנעה וכנאמר לא תשא עליו חטא אבל אם אי אפשר מחויבין לבייש כמבואר בגמרא וברמב"ם בכמה מקומות וכן בעוד פוסקים וקשה להאריך עתה (וזה ראוי שיתבאר בס"ד ובל"ג) ולכן אין הטענה הנ"ל באה בחשבון.

ובענין הטענה שזה הערעור שובר את הנהגת הצבור ונצמח מזה חרבן היהדות בכללו גם זה הוא טענה נכונה וחששו עליו יותר מן האפשר ועד היום חוששין עליו הרבה יתר על המדה ובגלל זה אין משיבים על כל הבזיונות והרדיפות.

ופלא שזה הצבור גופא שאנו חוששין עליו בשני ענינים הנזכרים הם אינם חוששין עלינו כלום ושוברים ומבזין בפרהסיא את כל העומד בדרכם וככל העולה על רוחם בלי שום התחשבות שזה ישבור את השפעת צבורינו זה עושים לנטורי קרתא תמיד וזה עשו לקאששוי מתמיד ולא השיבו להם מעולם וכן עושין עד היום ממש.

אמנם כל זה כל זמן שהתורה מתירה להתחשב, הלא כל זה הוא רק כדי שישמר היהדות אבל אם אוכלין חלב ואין רוצים לתקן כבר שבור והרוס הכל עד היסוד וזה הצעקה שיש חלב הוא כבר התיקון, וכי מה יכול להיות יותר רע מזה שעוברים על איסור כרת, גם מלחמה נגד ציונות באוכלי חלב ג"כ אינו כלום כי תורה שלימה יש לנו ואין נפ"מ איפה חותכים ממנה וכבר עתה החרבן והבזיון היותר גדול.

והבנין והכבוד יהי אם יודו ויתקנו אבל אם לא יודו ויתעקשו ינחלו רק בזיונות הם וכל הצבור כי האמת מתגלה ואי אפשר להחניקו.

גם מעתה לא יהי פלא מה שאנו רואים שאין אוזן קשבת להרבה עניני יהדות אצל רוב הצבור הן אצל אנשים והן אצל הנשים שהרי מתפטמין באיסורים.

ומי יודע מה יהיו התוצאות מזה בדור הבא כי ידוע שמאכלות אסורות מטמטמין המוח והלב וכל הגוף והנפש, ומי יודע מה יהי עם בנינו אחרינו.

ויש לנו ללמוד מן הנצב לעינינו שבמדינת אמעריקא נמצאים ששה מליונים יהודים שאין יודעים בין ימינם לשמאלם ממש כגויים גמורים ואבותיהם ואבות אבותיהם היו שומרי תומ"צ ואיך ירדו כל כך עד שאול, הלא ידוע שא' מן הסיבות החזקות היו המאכלות אסורות שפטמו עצמם.

נלמוד נא מן העבר וכל יחיד יחוש לנפשו ונפש צאצאיו אם רוצה שישארו יהודים ואל יקל בדבר וישליך הדבר על ראש הרבנים שהכל הולך על אחריותם והם יתנו דין וחשבון, כי אין הכי נמי, אבל גם הוא ישלם מחיר יקר מאד הם נפש צאצאיו שעלול להפסידם שלא ישאר ח"ו זכר אם יתפטמו במאכלות אסורות.

ומכש"כ מי שהצבור תלוי בו כמה יש לפחד מענין זה וכמה יש לו לחשוב על זה, נשארו עוד הרבה ענינים שלא כתבתי, אבל במה שמבואר לעיל די, ומראה שהמצב באופן כללי מר מאד.

חושך הירוס וחרבן נתגלתה בעולם נוסף על ענין החלב.

כי נתגלה לנו ענין של עביד לנגדא סמותא בכל מוראה מה שלא הי' אפשר לשער אפילו בפאנטאזיע.

גם נתגלה באיזה אופנים וגישות ובאיזה דרכים נגשים המנהיגים לשקול עניני היהדות בעוה"ר מוכרחים אנו לומר אשר לגמרי ולחלוטין אין היום מנהיגים ולא הנהגה וכל מה שעומד לנגד העינים הוא אחיזת עינים בעלמא ועוד פחות מזה הרבה שאי אפשר להעלות על הכתב.

ומי שלא יפקח עיניו בזמנינו לראות את האמת המר הזה ולהתוודע ממנו וילך כתמים בסגירות עינים בודאי יהי נכשל מעתה בפשטות באיסורין חמורים במעשה בכל רחבי העולם הן בארה"ק הן באמריקא.

שהרי נתגלה לעינינו שענין לא תגורו מפני איש (א לא לירא ב) לא תכניס דברך מפני איש כל זה חלף הלך לו ונשכח, ואפילו הכשרים כולם מתייראים כולם חונפים כולם מלאים חשבונות אפילו כשמגיע לאיסורים החמורים ביותר, והעזי פנים ובעלי האונטערעסין והכסף שולטים בכל תוקפם על הכל ממש.

ואדם ויתגדל ויתקדש שמי' רבא בעגלא ובזמן קריב.

דברי הקשור לאהבתו דמר ומעריכו כערכו החשוב. משה דוב בעק

נ"ב לדידי לא איכפת אם יצאו הדברים לחוץ וכרצונו יעשה.

אחרי הדרשה של סוכות תשמ"ג, נגד ערעור הבשר, יצאו החרדים על דבר ה' מסלטה ומשמנה של היהדות החרדית במחאה וצעקה גדולה, ונתפרסם בחוצות וז"ל המחאה:
בס"ד, יום ה' נח תשמ"ג, לס' ולא אוסיף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי.

חשבנו עד היום שרק בציונות הוא כך אבל בשאר ענפי היהדות. ובמיוחד בעניני הכשרות אינו כך ויראים וחרדים, מעתה נתגלה שבכל הענינים הוא כך, אבל בודאי לא יטוש ה' את עמו ויתן בלבבם להחזיק מעמד גם במצב זה.

כל מה שכתבתי אף כי הם דברים קשים כגידין אבל מה אעשה, ימחל נא לי כתי"ר כי אין כוונתי בשום אופן לבזות ולצער ח"ו אך לצאת ידי חובתי דמחייבנא מדאורייתא, והשי"ת ירחם ויחנינו מתנת חנם להיות הדברים נשמעים ושימצאו חן ושכל טוב בעיני אלקים

